

Bijbelstudie over Efeze 3: 14-21

Groot geworden door klein te blijven. Als dat van iemand gezegd kan worden, dan wel van de apostel Paulus. Hier zien we hem op de knieën. Hij schaamt zich er klaarblijkelijk niet voor om dit ook gewoon aan de gemeente van Efeze te vertellen. Men kan de vraag stellen of de lichaamshouding er wel toe doet bij het gebed. Het gaat toch om ons hart? Dat laatste is natuurlijk zeker waar. Maar dat sluit niet uit dat lichaamstaal ook iets zegt. Het staande gebed komt ook voor in de Bijbel als een uiting van respect voor God. Zo zijn er meer gebedshoudingen in de Bijbel beschreven: gebogen hoofd en slaan op de borst (Luk. 18), neervallen op de grond (Luk. 8,47), de handen opheffen (1 Tim. 2,8). Wie knielt (Dan. 6,11), maakt zich letterlijk klein voor God. Het roept meteen een vraag op aan ons. Vinden wij het van belang om zelf ook door de lichaamshouding uiting te geven aan de eerbied voor God en aan de ootmoed die passend is voor het gebed? Leren we het onze kinderen om knielend te bidden? Doen we het zelf?

Paulus was in vers 1 eigenlijk al begonnen om zijn gebed voor de gemeente in te leiden, maar daar kwam de hele passage tussen over zijn roeping en het heilgeheim. Dat blijkt functioneel te zijn: zijn gebed uit de gevangenis is geen wanhoopsdaad, maar een gebed in vertrouwen en met een groots uitzicht, juist vanwege dat heilgeheim.

In vers 14 neemt hij de draad van zijn betoog weer op. Hoewel naar het lichaam van hen gescheiden, blijkt hij in het gebed dicht bij de gemeente te zijn. Het belang van voorbede voor elkaar kan niet overschat worden! Het gebed gaat niet alleen door dikke gevangensmuren heen, het gaat ook door lucht en wolken heen en het overbrugt onmetelijke afstanden.

Het gebed kan in drie delen verdeeld worden: de aanhef (vers 13-15), de inhoud (vers 16-19) en de lofprijzing (vers 20-21). Het gebed zelf heeft een prachtige opbouw. Iemand vergeleek het eens met een ladder en wees op de volgende treden: 1. Kracht, 2. Geloof, 3. Liefde, 4. Kennis en 5. Volheid.

De aanhef begint eigenlijk net zoals in het volmaakte gebed: Onze Vader, Die in de hemelen is. Het is de Vader van de Heere Jezus Christus. Vers 15 spreekt over elk geslacht in hemel en op aarde. Wat bedoelt Paulus hiermee? Bij de bewoners van hemel en aarde denken we aan engelen en mensen. Zij hebben allen hun naam, die afgeleid is van Zijn Naam: het zijn immers schepselen van de Schepper. Daarmee is Zijn verhevenheid en hun afhankelijkheid van Hem benoemd. Wij danken ons bestaan aan God; en het doel van ons bestaan is de verheerlijking van Zijn grote Naam. Dat geldt voor engelen en mensen.

Paulus bidt allereerst om kracht voor de gelovigen. Kracht die alleen de Heilige Geest kan geven. En Hij geeft het in de innerlijke mens, dus in het hart. Wie terugbladert naar hoofdstuk 1 komt onder de indruk van de rijke geestelijke zegeningen waarin de gelovigen mogen delen. Zij zijn verzegeld met de Heilige Geest (1,14). Dat laat dus onverlet dat het gebed nodig blijft om met kracht versterkt te worden. Nooit zullen Gods kinderen een soort gearriveerdheid mogen uitstralen. Wie vooruit bladert naar hoofdstuk 6 zal tegenkomen dat zij opgeroepen worden krachtig te zijn in de Heere en de wapenrusting te dragen (6,10). De kracht van de Heilige Geest is dus gave en opgave tegelijk. Juist in de weg van het ootmoedig gebed daalt Zijn kracht in onze zwakheid neer.

Deze God is niet karig en heeft niet weinig te bieden. Nooit kan het geloof teveel verwachten: denk aan de rijkdom van Zijn heerlijkheid! Die is onuitputtelijk.

De innerlijke versterking door de Geest in het hart is niet wezenlijk verschillend van de inwoning van Christus in het hart (vers 17). Ook ten aanzien van de inwoning van Christus is er sprake van groei en

verdieping. Naar de mate dat het geloof wordt verdiept en versterkt, zal de rijke betekenis van de inwoning van Christus en de geloofsband met Christus dieper worden verstaan en beleefd.

Gods kinderen dienen dan ook in liefde geworteld en gegrond te zijn. Zoals een boom zijn wortels in de grond uitslaat en zo kan groeien en vrucht dragen (psalm 1) en een huis op een goed fundament moet staan, wil het verder opgebouwd kunnen worden, zo is het ook met Gods kinderen. De liefde van God in Christus door de Heilige Geest is zowel hun voedingsbodem als hun fundament, en hoe dieper de wortels in die grond ingaan des te meer vrucht van wederliefde tot God en tot de naaste zichtbaar zal worden.

Paulus bidt in vers 18 en 19 om een dieper verstaan van Gods heilsplan. Hier vallen de woorden 'begrijpen' en 'kennen'. In vers 18 wordt eigenlijk niet gezegd waar Paulus aan denkt als hij spreekt over lengte, breedte, diepte en hoogte. We kunnen dit wel verbinden met de liefde van Christus in vers 19, omdat dit de centrale inhoud is van Gods heilsplan. Het is immers een mysterie? Daar moeten we steeds dieper ingeleid worden, niet in puur verstandelijke kennis, maar in geloofskennis die tegelijk ervaringskennis is (bevinding). Bovendien kan Gods kind het niet alleen af: alle heiligen samen zijn ervoor nodig om er iets van te bevatten. Dit is de gemeenschap der heiligen op zijn best. Er is een 'hoe langer hoe meer' in de vervulling met de Heilige Geest (vers 19b). Tot eens de dag aanbreekt dat de gelovigen totaal en definitief vervuld zullen zijn – in Gods heerlijkheid.

Zoals de aanhef van het gebed doet denken aan het Onze Vader, zo ook de lofprijzing aan het eind. Paulus bidt in het volste vertrouwen over de verhoring van het gebed. Vers 20 geeft een opeenstapeling van woorden die dat onderstrepen. Loop dat eens stap voor stap na:

- Hij is bij machte te doen *wat* wij bidden en denken;
- Hij is bij machte te doen *alles* wat wij bidden en denken;
- Hij is bij machte te doen *boven alles* wat wij bidden en denken;
- Hij is bij machte alles te doen *ver boven alles* wat wij bidden en denken.

Moet Hij niet eeuwig alle eer ontvangen? Voor Zijn troon en hier beneden!

Vragen:

1. Welke lichaamshouding vindt u gepast voor het gebed?
2. Is er bij u voldoende aandacht voor de voorbede voor uw gemeente, voor zending, voor verdrukte christenen en voor de bekering van Israël?
3. Wat betekent voor u het 'samen met alle heiligen' concreet?
4. Lees en bespreek HC zondag 45 over de waarde van het gebed.
5. Durven wij ook altijd op de verhoring van ons gebed te rekenen?